

РЕШЕНИЕ

№ 2554

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1219** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. с чл.121, ал.1 от ДОПК.
Образувано е по жалба на С. И. П. ЕГН [ЕГН] от@@5@[жк]бл.154 ет.4 срещу ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ /ПНПОМ/ изх.№С-200022-023-0033645 от 07.12.2020г. издадено от Е. А. на длъжност главен публичен изпълнител, потвърдено от Директора на ТД на НАП-С. с РЕШЕНИЕ №ПО-3 от 20.01.2021г., с което ПНПОМ са наложени заповор върху за 137 013,18лв. налични и постъпващи суми в банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори в [фирма] и в [фирма], както и заповор върху притежавани от лицето ценни книги 500 дяла, представляващи 100% от капитала на [фирма], както и заповор върху притежаваните от лицето и вписани безналични ценни книжа в Централния депозитар за същата.

По изложените в жалбата съображения –се моли ПНПОМ ведно с потвърждаващото го решение – са се отменят. На първо място се твърди, че тези актове са неправилни и незаконосъобразни, порази липса на мотиви. Акцентирано е, че ПНПОМ се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, които ще доведат до невъзможност или затруднение при събирането на задължението. В тази връзка се твърди, че няма и не е доказана обезпечителната нужда вкл. и липсват мотиви в тази насока. Твърди се, че на лицето не е предоставено искането на органите по приходите въз основа на което са наложени мерките, както и заповедта за възлагане на ревизия е за отговорност по чл.19 от ДОПК, но без да е посочено за чии

задължения отговаря жалбоподателя. Допълва се, че от възлагането на ревизията до издаването на ПНПОМ – като време стоят само два работни дни, поради което се прави извода, че искането е преди да започне самата ревизия. Оспорва се посочения от публичния изпълнител протокол КД-73 за проверка от 01.12.2020г.. На следващо място –се твърди, че не е посочена стойността на запорираното имущество.. Твърди се, че няма данни за извършени действия по събиране на посочената сума, както и анализ, че предполагаемото вземане е именно посочената сума от 137 013,18лв.. Не е обсъдено дали мярката е подходяща и дали е съобразен принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Твърди се, че административният орган не е упражнил правомощията си по разумен начин, справедливо и добросъвестно. На последно място се визира, че е нарушен чл.121, ал.3 от ДОПК, тъй като мерките следва да се наложат без да се спира извършваната от лицето дейност. В посочената връзка се твърди, че налагането на заповед върху банковата сметка –възпрепятства погасяването на ипотечен кредит. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.Д., която моли да се отмени ПНПОМ в цялост или алтернативно за наложения заповед върху банковите сметки. Не претендира разноси.

Ответната страна чрез юр.к.Й.– оспорва жалбата, представя заповед за изменение на ЗВР №Р-22221920007421-020-002 от 08.03.2021г.. Излага съображения, че са съобразени разпоредбите на чл.195 от ДОПК и чл.121, ал.1 от ДОПК. Претендира юр.възнаграждение.

Съдът след като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните, намери за установено следното:

Жалбата е в срок, по отношение на акт, подлежащ на оспорване, като по съществото ѝ съдът съобрази следното:

В оспореното постановление ПНПОМ изх.№С-200022-023-0033645 от 07.12.2020г е посочено, че същото е издадено по мотивирано искане на М. В. И. на длъжност главен инспектор по приходите във връзка със заповед за възлагане на ревизия №Р-22221920007421-020-001 от 02.12.2020г.. В искането на л.34 е посочено, че със ЗВР се извършва ревизия за задължения по ЗКД и ЗДД, по ЗДДФЛ, по ЗЗО и КСО. Посочено е, че ревизията е за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК като РЛ е управляващ и представляващ „Търговска асоциация“ ЕИК[ЕИК], което търговско дружество /ТД/ има установени и неплатени задължения в общ размер на 137 130,27лв., от които 92 090,03лв. главница и 45 040,24лв. лихва, посочени в табличен вид. В предложението е отразено също, че при извършена проверка приключила с протокол КД-73 за приключване на проверка №П-22221920023353-073-001 от 01.12.2020г. е установено отчуждаване на имущество на дружеството в пари-касови наличности в размер на 70 000лв. през 2017г. и активи в размер на 947 701,94лв., представляващи данъчната оценка на продадените стоки на [фирма] като няма насрещна престация.

С постановлението са споделени мотивите в предложението и на основание големия размер на предполагаемото вземане с цел неговата обезпеченост и събираемост – са наложени процесните заповеди до размера на задължението от 137 130,27лв.. От друга страна- с жалбата до Директора на ТД на НАП срещу ПНПОМ– са се правили същите съображения за незаконосъобразност, каквито са изложени пред съда.

Директорът на ТД на НАП с решение №ПО-3 от 20.01.2021г. не е споделил изложените съображения, като е приел, че са налице предпоставките по чл.121, ал.1 от

ДОПК –има мотивирано искане, касае се за предполагаемо вземане, като може да се затрудни събирането му. Допълнено е, че не са налице предпоставките по чл.199, ал.1 от ДОПК за отмяна на обезпечението вкл. не е предложено обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция, както и че на лицето е на разположение възможността по чл.229 от ДОПК. По-конкретно е посочено, че в мотивираното предложение има размер на задължението по отношение на който публичният изпълнител –е обвързан. Касае се за предполагаемо задължение, поради което и обезпечителните мерки са предварителни. Няма изискване –искането да се връчва на РЛ, както и няма ограничение на кой ден да се наложи от образуване на ревизията – обезпечителната мярка. Подчертано е, че се отнася за задължение на ТД, което е установено предварително и по отношение на което няма плащане, поради което е класифицирано като несъбираемо. Визирано е, че е направен анализ и на обезпечителната нужда, доколкото е установено, че ТД е предприело действия, които биха могли да затруднят събирането на дълга. Конкретно за ФЛ е акцентирано, че няма имоти, които да не са обременени от вещни тежести, поради което най-подходящата мярка е именно запори. Отхвърлено е и възражението, че не е посочен размера на наложения заповор. С оглед всичко изложено – е отхвърлена жалбата срещу ПНПОМ.

С оглед изложеното -СЪДЪТ приема от правна страна следното:

На първо място констатира, че директорът на ТД на НАП е бил сезиран с жалба против постановлението от 13.01.21г., поради което се установява, че същият в срока по чл.197, ал.1 ДОПК, който е преклузивен, се е произнесъл с мотивирано решение №ПО-3 от 20.01.2021г, с което е потвърдил постановлението.

Във връзка последното - съставът установява, че обжалваното ПНПОМ е издадено от публичен изпълнител, който е компетентен орган, съгласно чл.8, ал.1, т.2 от ДОПК и чл.167, ал.1 от ДОПК. Спазена е също предвидената в чл.196 от ДОПК писмена форма със съдържащите се по ал.1 задължителни реквизити. Налице е също мотивирано искане от орган по приходите във връзка с ревизия спрямо субекта, образувана със ЗВР №№Р-22221920007421-020-001 от 02.12.2020г.- в същото е посочен размера на задълженията, както и конкретно какви са. Следва да се има предвид, че задължения са предварително установени и същите са на търговското дружество, чиито управител и представляващ за периода на задълженията е бил именно жалбоподателят. Касае се за задължения на „Търговска асоциация“ ЕИК[ЕИК] в общ размер на 137 130,27лв., от които 92 090,03лв. главница и 45040,24лв. лихва. При изложените обстоятелства е ангажирана отговорността на ФЛ, поради което и не е било необходим какъвто и да е срок във връзка с установяването им. Отделно от изложеното в закона няма забрана да се издаде ПНПОМ дори в първия ден от ревизията, като условието е само да има мотивирано предложение от органите по приходите. Конкретно такава е налице. По отношение на параметрите на задължението – ответникът действа при условията на обвързана компетентност като не разполага нито с възможност да го ревизира, нито да го обсъжда. С правомощието да избере разполага само по отношение на преценката си за обезпечителните мерки, както и относно констатацията за наличието или не на обезпечителна нужда. Тази преценка правилно е направена, поради което не се споделя довода на жалбоподателя за липса на мотиви. В действителност констатациите с протокол КД-73 за приключване на проверка №П-22221920023353-073-001 от 01.12.2020г. касаят действия на ТД, но не и на ревизираното физическо лице, но доколкото последното през периода е

представляващ и управляващ на това дружество- действията му именно обективират намерение да не се удовлетворят установените задължения. Предвид изложеното правилна е констатацията за наличието на предпоставките по чл.121, ал.1 от ДОПК и по-специално, че без налагане на предварителни обезпечения събирането на задълженията ще се затрудни. Този извод съставът изцяло възприема и намира за правилен.

Относно довода на жалбоподателя, че не е съобразена разпоредбата на чл.121, ал.3 от ДОПК доколкото се твърди, че запора върху банковата сметка ще доведе до необслужване на ипотечен кредит, трябва да се има предвид следното: нито с жалбата, нито впоследствие в съдебно заседание, въпреки указаната доказателствена тежест, от страната са представени доказателства за направените твърдения. Въпреки изложеното –от представената извадка от Агенция по вписванията, част от преписката – е видно, че на 23.10.2020г. РЛ е закупило апартамент с гараж, върху който е учредена законна ипотека в полза на О..Една от обезпечителните мерки е именно заповор върху установената сметка на лицето в О.. Относно размера на месечното задължение по кредита няма данни, като по отношение на този конкретен довод –ответникът с потвърждаващото решение не е изразил изрично становище, въпреки че е посочил, че заповорът не обхваща социални помощи и трудови възнаграждения до 250лв.. Безспорно е, че с наложената конкретна обезпечителна мярка освен наличните средства –всяка една постъпваща сума ще бъде заповорана до дължимия размер, тъй като видно от отговора на двете банки наличностите не покриват задължението. Съответно непокриването на задължението по ипотечния кредит ще доведе до предсрочната му изискуемост, което ще затрудни РЛ. Като не е достигнал до посочения извод, ответникът е допуснал незаконосъобразност на оспорения акт в посочената част, поради което ПНПОМ в частта му за наложения заповор върху сметката на РЛ в О., ведно с потвърждаващото го решение- са незаконосъобразни и следва да се отменят. Следва да се посочи, че в този смисъл има практика вече на АССГ по сходен казус- напр.решение №7608 от 04.12.2019г. по адм.дело №10425/2019г на 8-ми състав, Шо.. Също така трябва да се допълни, че посочването на чл.229, ал.1 от ДОПК не е относимо към настоящата хипотеза, тъй като в нормата е визирано точно за какви задължения може дружество да иска разрешение за неотложно плащане. Безспорно при наложен заповор върху сметката на РЛ в О. –субектът ще е поставен в невъзможност да изпълнява задълженията си по ипотечния кредит и следствие на това ще се поиска предсрочно погасяване на кредита, което води до извода, че не е съобразен принципа в чл.6 от АПК за съразмерност.

С оглед изложеното –жалбата частично е основателна и предвид изхода от спора и претенцията на ответника за юрк.възнаграждение, то следва да се присъди на НАП - минимален размер от 100лв. по наредбата във връзка с ЗПП.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.197, ал.2 от ДОПК

РЕШИ:

По жалба на С. И. П. ЕГН [ЕГН] от@@11@[жк]бл.154 ет.4

ОТМЕНЯ ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЗА НАЛАГАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ОБЕЗПЕЧИТЕЛНИ МЕРКИ изх.№С-200022-023-0033645 от 07.12.2020г. издадено от Е. А. на длъжност В ЧАСТТА МУ за наложения заповор за сумата от 137 013,18лв. за налични и постъпващи суми в банкови сметки в [фирма],

КАТО В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ срещу ПНПОМ ведно с потвърждаващото го

решение -ОТХВЪРЛЯ жалбата като неоснователна.
Решението е окончателно.
Съдия: